

نگاهی به ساخت و سازهای حرم حضرت معصومه(س)

عبدالرضا عباسزاده*

مقدمه

گفتند ایشان را به قم که محل سکونت شیعیان و حامیان علی(ع) بود، ببرد (فیض، ۱۳۴۹، صص ۹۲-۹۳).

در کتاب تاریخ قم آمده است که چون مردم قم از خبر ورود فاطمه معصومه(س) به ساوه آگاه شدند؛ آل سعد اشعری اتفاق کردند که از ایشان درخواست کنند به قم آید؛ از میان ایشان موسی بن خزرج بیرون آمد و به شرف ملازمت فاطمه معصومه(س) رسید زمام ناقه او را گرفت و به جانب شهر کشید و به سرای خود در میدان میر قم فرود آورد (قیچی، ۱۳۷۸، ص ۹۶).

حضرت معصومه(س) پس از ۱۷ روز توقف در قم، در همانجا رحلت نمود که پس از غسل و کفن، پیکر مطهر ایشان را در باغ ببلان که ظاهراً متعلق به موسی بن خزرج بود دفن کردند (ابن الرضا، ۱۳۶۵، صص ۹۲-۸۸).

چگونگی شکل‌گیری آستانه

پس از دفن حضرت معصومه در باغ ببلان پسران سعد اشعری ابتدا بر مزار او سایبانی از بوریا ترتیب دادند (فیض، ۱۳۴۹، ص ۱۰۱)؛ این سایبان تا سال ۲۵۶ زمانی که زینب دختر امام جواد(ع) گنبدی بر سر مزار آن حضرت ساخت، وجود داشت (کوچکزاده، ۱۳۸۰، ص ۱۲۴). در سال ۳۵۰ هـ ق ابوالحسن زیدبن احمدبن بحرالاصفهانی در گاه غربی حرم را توسعه داد و دری بر آن نصب کرد (مدرس طباطبائی، ۱۳۳۵، ص ۱۸). تا سال ۴۷۷ هـ سه قبه در باغ ببلان وجود داشت که دو تای آن متعلق به دختران امام جواد بود. در این سال وزیر طغول بیگ سلجوقی بنام امیر ابوالفضل عراقی چون برای زیارت روضه متضویه به نجف رفت، خدمت شیخ الطایفه محمدبن حسن الطوسي رسید. معظم له او را برای تجدید ساختمان روضه فاطمیه و بنیان مسجد جامعی در مولد و موطئش (شهر قم) ترغیب فرمود. عراقی پس از مراجعت به ری، به این مهم پرداخته نقشه ساختمان روضه فاطمیه را طوری ریخت که سه قبه قدیمی را فراگرفته و تمام قبور را از زیر بگیرد و این گنبد وسیع با ارتفاع ۱۴ متر و قطر داخلی ۱۱

انسان در طول تاریخ احترام و ارزش ویژه‌ای برای بزرگان دینی، ملی و فرهنگی قابل بوده است. شاید این احترام و ارادت در بین ایرانیان ملموس‌تر از مردم دیگر نقاطه جهان باشد. آرامگاه با شکوه کورش در پاسارگاد و قبر داریوش در نقش دستم از ابتدای ترین بنای‌های هستند که در دوران تاریخی به پاس احترام و یادبود این بزرگان ساخته شدند. با ورود اسلام به سرزمین ایران و گرایش مردم ایران به تشیع و علاقه ایشان به امامان معصوم و فرزندانشان برجها، آرامگاه‌ها و مزارهای زیبایی بر مدنی ایشان به دست معماران، هنرمندان و استادکاران ایرانی ساخته شد. این آثار از ابتدا در زمرة شاهکارهای هنری و معماری قرار گرفتند. اما در این بین کمتر نامی از هنرمندان و صنعتگران و معماران زحمتکش این آثار باقی مانده است. برخی از این هنرمندان با خصوص و فروتنی که در وجودشان بود هیچ گاه نامی از خود به بیادگار نگذاشتند و برخی دیگر اگر نامی از خود در گوشه آثار باقی گذاشتند همان نام است و نام است و نام و هیچ اطلاعات دیگری از آنها وجود ندارد. در این پژوهش کوشش شده است با معرفی مجموعه حرم حضرت معصومه(س) در قم به سیر تحول ساخت و همچنین معرفی برخی از هنرمندان این مجموعه و آثارشان پرداخته شود.

تاریخچه‌ای از چگونگی حرکت و وفات حضرت معصومه(س) در قم

در سال ۲۰۰ هـ ق مامون خلیفه عباسی، امام رضا(ع) را از مدینه به مرو دعوت کرد تا او را ولیعهد خود کند. آن حضرت به مرو آمدند و ضمن جریانها و شرایط مفصلی ولیعهدی را پذیرفت و یا ناچار شد پذیرد. یکسال از این جریان گذشت و ظاهرا در این مدت اطلاع زیادی از ایشان به خانواده‌اش در مدینه نرسید، فاطمه معصومه(س) خواهر ایشان برای اطلاع از حال برادر در سال ۲۰۱ هجری از مدینه به طرف خراسان حرکت کردند، در بین راه در ساوه بیمار شدند و به خادم خود دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران

*دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران

امروزی، بیشتر یادگار دوران قاجار و توجه شاهان و بزرگان قاجاریه است.

سیر تحول ساخت و سازهای حرم در دوره قاجار
با به حکومت رسیدن قاجارها قسمتهای زیادی از حرم که آسیب دیده بود مرمت شد و قسمتهای دیگری به حرم مطهر اضافه شد، این قسمتها عبارتند از:

ایوان طلا

همانطور که قبل از این شده، این ایوان در زمان شاه اسماعیل صفوی ۹۲۵ هـ ساخته شد. ابعاد ایوان $۱۴/۸۰ \times ۸/۷۰$ متر است و با کاشیهای معرق لا جور دی تزیین شده است. در سال ۱۲۷۶ هـ سقف این ایوان مقرنس و سپس با خشتاهای طلا آراسته شد. مجموعاً بر روی بدنه این ایوان سه کتیبه بزرگ وجود دارد که مشخصات کامل آنها در جدول کتیبه‌ها آورده شده است. این ایوان از کف تا ارتفاع ۱/۸۰ متر با کاشی فیروزه‌ای هشت گوشه تزیین شده که در میان آن، قطعات کوچکتر فهوده‌ای رنگ وجود دارد. این مجموعه با حاشیه زمینه لا جور دی نقش و نگاردار در چهارسو احاطه شده است.

گلدهسته‌های ایوان طلا

ارتفاع این گلدهسته‌ها از سطح صحن عقیق ۳۲/۲۰ و قطر آنها ۱/۵ متر است. گلدهسته‌ها را شهاب‌الملک شاهسون در سال ۱۲۸۶ هـ بناند و با خشتاهای کاشی تزیین کرد. در سال ۱۲۹۹ هـ کامران میرزا حاکم قم بام و میله دو گلدهسته را با خشتاهای زرین آراست (مدرس طباطبائی، ۱۳۲۵، صص ۵۷-۵۱).

حرم مطهر

کیکاووس میرزا حاکم قم و کاشان در ۱۲۱۵ هـ سقف گنبد حرم را مقرنس نمود و سپس آن را با آینه بیاراست و کیهه گردانیده حرم را نگاشت. در سال ۱۲۱۸ هـ از طرف سلطان وقت قاجاری، فتحعلی شاه، گنبد حرم مطهر را طلا نمودند. کاشیهای گنبد را برداشتند و بجای آن خشتاهای زرانبود بکار برذند. در سال ۱۲۲۱ هـ کف حرم مطهر را سنگ مرمر کردند و در سال ۱۲۷۵ هـ ضریح فولاوین دوره صفوی را نقره کردند؛ بدین ترتیب که صفحه‌هایی از نقره بر روی فولاد بکار برذند و در بالای آن کیمهای به خط نستعلیق بر جسته اشعار خادم و محروم را در چهل بیت نوشتد. و در چهار سوی حرم چهار در زیما گذاشتند (فیض، ۱۳۴۹، ص ۲۸).

ایوان آینه

این ایوان در صحن اتابکی یا صحن نو قرار دارد. ارتفاع این ایوان از سطح صحن ۱۴/۸۰ و عرض آن ۷/۸۷ متر و طول آن

متر دارای پوششی عرقچینی و قبه‌ای کلاه‌خودی با عنقی^۱ بلند بود.

گنبد آراسته بدنقوش رنگ‌آمیزی و تزیینات آجری و کاشیهای معقلی و از داخل و خارج به شکل برجی بدون ایوان و بیوتات بود (مدرس طباطبائی، ۱۳۲۵، ص ۲۰). در سال ۶۰۵ هـ ق. امیر مظفر احمدبن اسماعیل سر دودمان ملوک آل مظفر، بزرگترین استاد کاشی عصر، محمدبن ابی طاهر، را طلبید و به مدت هشت سال به کار ساخت کاشیهای منوع چهار ضلعی متساوی و مستطیل هشت ضلعی مدرج و نیز مدرج مربع صلیبی و مضلع آراسته بر جسته و رنگین و کتابت خطوط نسخ و ثلت و کوفی گماشت.

تقریباً تا زمان سلسله صفوی تغییر محسوس دیگری در حرم بوجود نیامد. با به حکومت رسیدن صفویان که مروجان مذهب تشیع بودند بنای حرم کم شکل امروزی خود را گرفت. در سال ۹۲۵ هـ شاه بیگم صفوی دختر شاه اسماعیل گنبد پیشین را تجدید بنا کرد و بنایی هشت ضلعی با ایوانی زیبا و دو مناره بلند با صحن و بنایی دیگر بنیان نهاد. پس از شاه اسماعیل، شاه طهماسب برای مرقد، ضریحی از کاشی ساخت و این کار به دست اعتمادالدوله که از رجال اول مملکت بود، در سال ۹۵۰ هـ انجام یافت. شاه طهماسب بنای تاریخی دیگری بیدادگار گذاشت و آن بنای ایوان جنوبی مدرسه فیضیه می‌باشد که به صحن عتیق چسیبد است. بنای این ایوان با کاشیهای لا جور دی رنگ تزیین شده است (راهنمای قم، ۱۳۱۷، ص ۴۸).

شاه صفوی اول صحن زنانه را در سال ۱۷۰۷ در قسمت جنوبی آستانه بناند. شاه صفوی ثانی، در قسمت جنوب غربی آستانه، بنایی افزود و این بنایی بسیار هاگرانه ساخته شده بود مقبره شاه عباس ثانی است. تاورنیه سیاح معروف به هنگام ساخت این بنای قم دیداری داشت و درباره این بنای نوشته است: «متصل در مقبره شاه عباس کار می‌کنند و می‌خواهند آن را یک بنای خلیلی عالی بنمایند. اهالی مسجد به من گفتند: گنبد آن از طرف داخل نقره‌پوش خواهد شد، دیوارهای داخلی آن از سنگ مرمر به ارتفاع ۳/۷ است و روی آن گل و بوته و نقش و نگار کرده‌اند».

آخرین سلطان صفوی، شاه سلطان حسین، در سال ۱۱۰۷ هـ در قسمت غربی آستانه متصل به مقبره شاه عباس ثانی، مقبره پدرش، شاه سلیمان را ساخت (فیض، ۱۳۴۹، ص ۲۵). شاید این اقدام از آخرین ساخت و سازهای شاهان بزرگ صفوی در حرم مطهر بود چون با سقوط حکومت صفوی توسط اغاغانها تا مدهنها اقدامی اساسی در حرم صورت نگرفت. از زمان افشاریان و زندیان مدرکی جهت دخل و تصرف آنان در حرم حضرت معصومه وجود ندارد. با به قدرت رسیدن قاجاریان توجه‌های ویژه معطوف حرم مطهر شد و حرم

کتیبه این ایوان نیز از کاشی است با زمینه لا جوز دی. بانی این ایوان امین‌السلطان؛ معمار آن استاد محمد باقر قمی؛ نویسنده خطوط آن رجیعلی خراسانی؛ و سال بنای ایوان ۱۳۰۳ است. در کنار این ایوان دو دالان است که به خیابان ازم متصل می‌شود. بر سر در یکی از دالانها کتیبه‌ای است از کاشی که بر روی آن اشعار سید غمخوار با خط میرزا آقا تبریزی نوشته شده است (مدرس طباطبائی، ۱۳۳۵، صص ۷۲-۶۸).

ایوان شمالی

این ایوان در صحن از خیابان آستانه است. ارتفاع این ایوان ۱۲/۸۰، طول آن ۷ متر و عرض آن ۴/۴۰ متر است. بدن و جرزها کاشی گره‌سازی و سقف با کاشی هفت‌رنگ تزیین شده است. در کتیبه تاقبند این ایوان، بانی ایوان امین‌السلطان؛ نویسنده کتیبه رجیعلی خراسانی و سال بنای ۱۳۰۳ نوشته شده است. در جبهه داخلی ایوان کتیبه‌ای است با خط نستعلیق آقا میرزا تبریزی که اشعار میرزا صادق پروانه در دو بیت نوشته شده است.

در سردر ایوان از خارج نیز در سه بیت اشعار میرزا صادق پروانه توسط آقا میرزا تبریزی با خط نستعلیق نوشته شده است.

ایوان جنوبی

این ایوان مدخل صحن جدید از طرف خیابان موزه است. ارتفاع، عرض، طول و کاشیکاری آن با ایوان شمالی یکی است. جز اینکه در کمرنده ایوان کتیبه‌ای است به خط ثلث با مطلع «روی عن انسین مالک قال کنت ذالیوم جانساً عند النبی» که کاتب این کتیبه رجیعلی مشهدی و سال بنای ایوان ۱۳۰۳ می‌باشد. بر سر در ایوان اشعاری از میرزا صادق پروانه به خط نستعلیق نوشته شده است.

بانی کلیه اینه صحن جدید علی اصغرخان اتابک، امین‌السلطان؛ مباشر ساختمنها میرزا عبدالموالی؛ معمار اینه استاد حسن قمی؛ استادان کاشیکار استاد محمد باقر قمی، حاج غلامعلی، استاد محمد ابراهیم و استاد محمد شیرازی می‌باشد. نویسنده خطوط نستعلیق، میرزا آقا تبریزی، نویسنده خطوط ثلث، رجیعلی خراسانی و نظام اشعار، فتح‌الله شیانی کاشانی و میرزا صادق پروانه می‌باشدند (مدرس طباطبائی، ۱۳۳۵، صص ۱۱-۹۵).

مسجد بالاسر

مسجد بالاسر دو قسمت دارد. یک قسمت آن دارالسیاده بطول ۱۸/۸ و عرض ۱۴/۶۰ متر دارای سه ستون آجری با بدن‌های گچ‌اندوذ است. عرض ستونها مختلف است. ولی عرض ترین آنها ۲/۵ متر است. از ارمه این مسجد از سنگ سفید و کاشی

۹ متر است. با چهار ستون سنگی سیاه به ارتفاع ۱۱ متر که جلوی ایوان نصب شده است و دو ستون دیگر که در عمارت تالارچه که در دو طبقه جانبی ایوان است، قرار دارد. از ارمهای ایوان آئینه ۱/۸۰ متر سنگ مرمر است. سقف آن مقرنس آئینه است و بدن آن با آئینه تزیین شده است. زیر سقف آئینه کتیبه‌ای به خط ثلث بر روی سنگ مرمری با مطلع «الله نور سعادوت والارض» نوشته شده است و سپس نام بانی و کاتب کتیبه که رجیعلی خادم مشهدی بوده و تاریخ کتابت یعنی سال ۱۳۰۳ آمده است.

دو کفسن کن کناری ایوان آئینه، به عرض ۲/۶۵ متر، بر چهار ستون سنگ سیاه که دو ستون آن در زیر و دو ستون در بالا قرار گرفته، بنا شده است. ارتفاع این ستونها ۴/۵ متر می‌باشد. پشت، بدن، تاقبند و بدن کفش‌کنها تا زیر تاق، کاشی معرف زمینه لا جوردی است. پشت بغل تالارچه و کتیبه آن سنگتراش است و سقف تالارچه و کفش‌کنها گره‌سازی است از چوب و آئینه، بانی کفش‌کنها میرزا علی اصغر خان اتابک است. معمار این بنا، استاد حسن معمار قمی؛ نجار، ملا حسین نجارباشی؛ و بنا، استاد ابراهیم است. گلستانهای ایوان آئینه بلندترین گلستانهای آستانه مقدسه می‌باشدند. ارتفاع آنها از سطح بام ۲۸ متر و محیط آنها ۳/۳۰ متر است. بانی گلستانها امین‌السلطان و معمار گلستانها استاد حسن معمار قمی است (راهنمای آثار قم، ۱۳۱۷، ص ۶۵).

صحن اتابکی یا صحن تو

ضلمهای غربی و شرقی صحن جدید ۷۶/۶ متر است و ضلمهای شمالی و جنوبی این صحن هر یک ۴۶/۸ متر می‌باشد. چهار ضلع آن که در جهت فرعی واقع‌اند هر یک به طول ۳/۷ متر است.

از در ورودی خیابان ارم، شکم دریادگی پنج ضلعی وجود دارد که ضلع شمالی و جنوبی آن هر کدام ۱۰ متر و دو ضلع فرعی آن ۵/۹ متر است.

صحن نو دارای ۴ ایوان در چهار ضلعی اصلی و سی و یک حجره و ایوان کوچک در اطراف صحن جدید است. طول هر یک از ایوانهای کوچک ۳ متر و عرض آن ۲ متر است. از ارمه همه ایوانهای کوچک تا ارتفاع ۵۵ سانتی‌متری سنگ مرمر است. از ارمهای صحن نو نیز تا ارتفاع ۱/۵ متر سنگ مرمر است. بدن، سقف و موزهای ایوانها کاشیکاری است. سردر ایوانهای چهارگانه را میله‌ها و گلستانهای بزرگ و کوچک آراستند.

ایوان شرقی صحن جدید

عرض این ایوان ۷/۳۰ و طول آن ۷/۸۰ متر و ارتفاعش ۱۳/۶۰ متر است. سقف ایوان دارای مقرنس کاشیکاری و تاقبند و جرزها، کاشی گره‌سازی با زمینه فیروزه‌ای و زردینگ است.

ساخته شد. از جمله شاهان صفوی که در حرم به خاک سپرده شده‌اند می‌توان به شاه سلیمان، شاه عباس ثانی، شاه صفی، و شاه سلطان حسین اشاره کرد و از جمله شاهان و بزرگان قاجاری می‌توان به فتحعلی‌شاه، محمد شاه، مهدعلیا مادر ناصرالدین شاه، فهیمان میرزا پسر عباس میرزا، میرزا محمدخان از رجال دوره قاجار، میرزا علی‌اصغرخان اتابک و... نام برد. امروزه تعداد زیادی از این مقابر و متعلقاتشان از بین رفته و تنها از برخی از آنها سنگ قبری باقی مانده است. بطوریکه از مقابر شاهان صفوی اثری باقی نمانده است. در حالی که هر یک از این قبرها خود مجموعه‌ای از انواع تریبات بوده‌اند. از جمله سنگ قبرهای زیبایی که باقی مانده سنگ قبر فتحعلی‌شاه است. این سنگ قبر از مرمر یکپارچه است که بر روی آن تمثال فتحعلی‌شاه به وسیله عبدال‌الله‌خان نقاشی باشی اصفهانی نقاشی شده است. حجار این سنگ قبر، آقا محمدعلی خان حجاری‌باشی است که آن را در سال ۱۲۵۰ هـ ق تمام کرد. همچنین بر روی این سنگ قبر ایاتی از محمد تقی علی‌آبادی به خط میرزا زین‌العابدین کاشانی نوشته شده است (متوجه، ۱۳۷۵، ص ۵۷).

سنگ قبر محمدشاه نیز زیبایی خاص دارد این سنگ قبر نیز از مرمر سفید است که بر روی آن شمایل محمدشاه حک شده و همچنین ایاتی بر روی این سنگ قبر نوشته شده است. حجار محمدعلی اصفهانی و خطاط، سیدحسین می‌باشد. بدون شک از زیباترین سنگ قبرهای باقی مانده در مجموعه حرم حضرت معصومه (س) سنگ قبر مهدعلیا مادر ناصرالدین شاه است. در این سنگ قبر مناظری از زندگی در بهشت همراه با فرشتگان در چهار سوی سنگ به تصویر کشیده شده است. این حجاریها کار حاجی محمدعلی حجار تهرانی و میرزا علی اکبر ولد مشارلیه است. این سنگ قبرهای زیبا برای جلوگیری از آسیب به آنها، امروزه در موزه آستانه حضرت که در کنار مدرسه فیضیه قرار دارد، نگهداری می‌شوند و بقیه سنگ قبرهای زیبایی که در این مجموعه وجود داشته‌اند به مرور زمان در اثر تخریب و ساخت و سازهایی که در پیچاه مسال اخیر در این مجموعه صورت گرفته به همراه بسیاری از آثار دیگر از بین رفته است.

نگاهی به درهای مجموعه آستانه

از جمله آثار زیبای دیگری که تجلی هنر هنرمندان و استادکاران در آن بیشتر از آثار دیگر توجه یافتدگان را به خود معطوف می‌کند، درهای آستانه است. از زمان ساخت نخستین بنا بر روی حرم حضرت معصومه تا امروز، درهای مختلفی بر بنایهای مختلف آستانه کار گذاشته شده است. بعضی از آنها در طول زمان از بین رفته‌اند و بعضی دیگر به خاطر شرایط خاص و آسیبهایی که دیده‌اند امروزه در موزه نگهداری

خواسته، بدنه و سقف آن گچر است. قسمت دیگر مسجد بالاسر، آن است که به حرم متصل است بطول ۸۷۰ و عرض ۶۷۰ متر. سقف آن مقرنس گچی بوده و زیر تاقبند کتیبه‌ای به خط نستعلیق دارد که از گچ بربیله‌اند و در آن اشعار اشراقی را در ۳۲ بیت نوشته‌اند.

در سال ۱۳۳۱ هـ بقایت الله فیض به توسعه مسجد بالاسر پرداخت و عمارت مدرسه را در مجاورت مقبره شاه سلیمان برای تدریس خویش بنا نهاد. در سال ۱۳۶۰ هـ بقای سید ابوالفضل تولیت به تعمیر مسجد پرداخت و بنای کنونی را با دو بوشش تیرآهن بدون ستون بنا نهاد. در سال ۱۳۸۰ هـ بقای حاج سید محمد طباطبائی (آیت الله زاد قمی) صحن مقبره شاه صفی را خراب کرد و با افروزدن قسمتی از اراضی خارج، مسجد مجلل کنونی را با گنبد مرتفع و معظم بنا نهاد (ملاراده، ۱۳۷۶، صص ۵۹۰-۵۹۱).

صحن عتیق

این صحن بطول ۳۵۷۰ و عرض ۳۴۷۰ متر است. دیوارهای این صحن تا ارتفاع ۵۵ سانتیمتر سنگ و بقیه با کاشی تزیین شده است. در یک ضلع این صحن، ایوان طلا و در ضلع روبروی آن ایوانی است بطول ۸۷۵، عرض ۲۰۵ و ارتفاع ۱۳ متر؛ از ارده‌های این ایوان تا ۱/۵ متر کاشی خشی و بدنه آن گچی و سقف آن مقرنس، آویزی است. در زیر سقف مقرنس، کتیبه‌ای است از کاشی بطول ۱۲ متر و عرض ۳۰ سانتیمتر که با خط نستعلیق اشعاری از مجید قمی (سید) در زمینه لاجوردی نوشته شده است. همچنین در کنار این کتیبه نام بانی ایوان سید حسین متولی باشی و نویسنده اشعار، میرزا عموم و سال تأسیس بنا یعنی ۱۳۰۱ نوشته شده است.

و نیز بر سردر ایوان، سنگی مرمری ایست بطول ۱/۲ متر و عرض ۵۳ سانتیمتر که بر روی آن و قفنه قنات ناصری به خط نستعلیق کنده شده است. سال وقف ۱۲۸۰ و نویسنده، ابوالفضل بین فضل الله است و در ضلع شرقی این ایوان ساعت بزرگی نصب کرده‌اند که بانی آن میرزا علی مشکوه‌الملک است و بر سردر آن بخط نستعلیق نام سلطان وقت نوشته شده است (مدرس طباطبائی، ۱۳۳۵، ص ۷۴).

آنچه تا اینجا گفته شد توضیحاتی مختصر و فشرده درباره مجموعه‌ای از قسمت‌های اصلی آستانه مطهر حضرت معصومه (س) بود که در دوره‌های مختلف به ویژه صفویه و قاجاریه به حرم مطهر اضافه شده بود.

معرفی چند سنگ قبر زیبای قاجاری و هنرمندان آن
در دوران حکومت صفویان و قاجاریان تعدادی از شاهان و بزرگان این دو سلسله بنایه و صیت ایشان در این مکان مقدس به خاک سپرده شدند که بالطبع قبرهای زیبایی برای ایشان

سخن پایانی

در یک دیدی وسیع و کلی، مجموعه آستانه حضرت معصومه(س) تلفیقی از هنرها مختلطی است که در کنار هم تشکیل موزه‌ای از هنر اصیل ایرانی را داده است. آنجا که هنرمندان ایرانی مسلمان با تمام خلوص نبیت و از عمق وجود خویشتن نهایت هنر خود را خلق کرده‌اند.

اما امروزه بویژه در صد سال گذشته به شواهد دیده ما و نوشت‌های برخی از محققان و پژوهشگران عرصه هنر، بر اثر برخی بی‌توجهی‌ها و برخی شرایط که لازمه توسعه مجموعه آستانه بوده است، بسیاری از آثار و قسمتهای حرم مطهر از بین رفته است.

امروزه چون به این مجموعه مذهبی - هنری صرف از دید مذهبی نگاه می‌شود و ارزش هنری آن در برابر ارزش مذهبی آن رنگ باخته است، بسیاری از قسمتهای ارزشمند آن با سرعت فراوان تخریب می‌شود و بافت فرهنگی آن هر روز تحت الشاعر تغییراتی قرار می‌گیرد که نیاز به پلانهای جدید از این مجموعه را هر چند سال یکبار، الزامی می‌کند. برخی از آثار و قسمتها که برای حفاظت بیشتر به موزه آستانه منتقل می‌شود بر اثر عدم آشنایی با حفاظت و مرمت صحیح از آنها و همچنین شرایط نامناسب موزه، در آنجا از بین می‌روند. در این پژوهش سعی شد حتی امکان از قسمتهایی نام برده شود و هنر هنرمندانی ذکر شود که وجود خارجی دارند و به توضیح دریاره خیابان موزه و مقابر شاهان صفوی و غیره که تخریب شده‌اند، در این مبحث اشاره‌ای نشده است.

نکته پایانی در مورد تزیینات معماری در حرم حضرت معصومه(س) آن است که در دوره صفویه هنر آینه‌کاری به عنوان یک هنر کاربردی مهم در تزیین بناها مطرح شد. این هنر از آنجا که خصوصیات مهمی از جمله زیبایی منحصر بفرد و انعکاس نور را دارد و مخصوصاً در بناها، نوعی جلال و عظمت را به وجود می‌آورد به سرعت خود را مطرح کرده و همراه با کاشیکاری به عنوان دو عصر مهم در تزیینات معماری مخصوصاً بناهای مذهبی به کار گرفته شدند. در مجموعه حرم حضرت معصومه(س) بیشترین حجم تزیینات شامل حجاری یا کاربرد سنگهای مرمر به رنگهای مختلف در از اره‌ها، کاشیکاری به صورت هفت‌نگ یا معرف در سطوح دیوارها، آینه‌کاری تاق و تاقچه و قوسها است و بقیه هنرها و تزیینات معماری مانند نقاشی روی گچ، نقره‌کاری و غیره که ظرافت بیشتری دارند، بر اثر تردد بیشمار زائران، دیگر وجود خارجی خود را از دست داده و یا به صورت بسیار جزیی در گوش و کنار این مجموعه دیده می‌شوند.

پی‌نوشت:

۱- عنق: گردن، ساقه، و

می‌شوند. این درها معمولاً از جنس فولاد، جوب یا تلفیقی از این دو یا از جنس طلا و نقره هستند. درها یکی از اجزای هستند که هنرمندان در آنها نهایت هنر و عشق خود را پیرامون اعتقاد و باور قلبی خود بکار گرفته‌اند و اثربخشی خلق کرده‌اند که ایمان و علاقه در آن موج می‌زند و از آنجایی که درها کمتر مورد تعمیر و تغییر قرار می‌گرفتند نام هنرمندان خود را به خوبی حفظ کرده‌اند.

مهمنترین درهای حرم مطهر عبارتند از:

۱- در طلایی که در قسمت شمالی حرم متصل به رواق ایوان طلا نصب شده بود. ارتفاع این در $۲/۲۰$ و عرض آن $۲/۸$ متر بود. صفحه‌های زیرین آن از جنس نقره و روی آن با پارچه‌های طلا به اشکال مختلف اثر در و درهم کوکبی منظم و غیر منظم آراسته شده است و در روی آن نامهای خدا را کنده‌اند. از دیگر نوشت‌های روی این در، شعرهای یکی از شاعران زمان با تخلص «دانش» است که بر روی این در دیده می‌شود. سال ساخت این در ۱۲۲۱ هـ. ق همزمان با حکومت فتحعلی شاه قاجار است.

۲- در نقره‌ای که در ضلع شرقی حرم نصب بود. ابعاد این در $۲/۷۵ \times ۱/۷۰$ متر است. این در با صفحات نقره با کنده‌کاری زیبایی تزیین شده است. در جوانب این در، کتیبه‌ای به خط نستعلیق با نامهای خدا و شعرهای شوریده شیرازی نوشته شده است. بانی این در، حسینقلی خان مافق نظام‌السلطنه است. نویسنده کتیبه روی در، محمد ابراهیم مشهور به میرزا محمود است. سازنده در، محمد تقی و سال ساخت ۱۳۱۰ هـ. ق می‌باشد.

۳- سومین در روی چوبی خاتمه‌کاری شده، که در ضلع شمال غربی که به مسجد زنانه گشوده می‌شود، نصب بود. روی حاشیه این در، کتیبه‌ای با اشعار «وقار» وجود دارد. واقف در، عزت‌الدوله است و در سال ۱۲۹۳ توسط استاد احمد شیرازی ساخته شده است.

۴- دو در خاتمه‌کاری شده شبیه به هم در ابعاد $۲/۵ \times ۱/۵$ متر که در ورودی مسجد بالاسر نصب بودند. کتیبه روی در زیارت عاشورای امام حسین(ع) و در زیر آن دو بیت از اشعار محشیم کاشانی به خط نستعلیق با مطلع «بازین چه شورش است که در خلق عالم است» می‌باشد. واقف این درها ناصر الله فراهانی در سال ۱۲۷۶ هـ. ق است.

در جدول شماره دو مشخصات کامل درهای موجود حرم در موزه آستانه آورده شده است. آنجه در جدول مربوط به درها آورده شد، مربوط به درهایی هستند که امروزه در موزه یا حرم وجود دارند. بدون شک حرم حضرت معصومه(س) با این وسعت درهای زیادی داشته که امروزه اثربخشی از آنها وجود ندارد.

- ۵- کوچکزاده، محمد رضا، تاریخچه قم و مساجد تاریخی آن، انتشارات اشراط قم، ۱۳۸۰.
- ۶- مدرس طباطبائی، ترتیب پاکان، جلد اول، انتشارات مهر قم، ۱۳۷۵.
- ۷- ملایزاده، کاظم، دایره المعارف بنای‌های آرامگاهی، انتشارات سوره، ۱۳۷۶.
- ۸- ناصر الشریعه، محمد حسین، تاریخ قم، انتشارات دارالعلم قم، ۱۳۵۰.
- ۹- راهنمای قم، انتشارات دفتر آستانه قم، ۱۳۱۷.

فهرست منابع و مأخذ

- ۱- ابن‌الرضا، سید حسن، قم از نظر اجتماعی - اقتصادی، انتشارات شهر، ۱۳۶۵.
- ۲- ستوده، متوجه، کتابهای حرم مطهر حضرت مصومه(س) و خصیره‌های اطراف آن، انتشارات کتابخانه آیت‌الله مرعشی، ۱۳۷۵.
- ۳- نیض، عباس، گنجینه آثار قم، انتشارات مهر استوار قم، ۱۳۴۹.
- ۴- فتحی‌پور، اصغر، تاریخ مذهبی قم، انتشارات آستانه، ۱۳۷۸.

جدول شماره ۱: بانیان و اقدامات آنها در مجموعه حرم حضرت مصومه(س) از آغاز تا پایان دوره صفوی

بانی	سال	اقدامات صورت گرفته
پسران سعد اشعری	۲۰۲ (۵) هـ	سایبانی از بوریا بر فراز قبر حضرت مصومه ساخته
زینب دختر امام جواد	۲۵۶ هـ	گنبدی بر فراز قبر آن حضرت بنا نهاد
ابوالحسن (عامل قم)	۳۵۰ هـ	توسعة درگاه غربی حرم و نصب در درگاه غربی
اصغر ابوالفضل عراقی	۴۷۷ هـ	برجی بدون ایوان به ارتفاع ۱۴ متر و قطر ۱۱ متر بنا نهاد که مزین به نقوش و تزیینات آجری و کاشیکاری مقلعی بود
امیر مظفر بن احمد نواحی مختص الملوك	۶۱۳ هـ	تریم مرقد با کاشی‌های زرین فام
وزیر سلطان سنجر	۹۲۵ هـ	تجدد بنای گنبد بیشین، بنای هشت ضلعی با ایوان زیبا و منزه‌هایی بلند با صحن عتیق و بناهایی دیگر بیان نهاد
شرف تقیب سید اسحاق ناجی اشرف موسوی	۹۳۹ هـ	ایوان مجلی به نام عنبه فاطمیه در مدخل شمالی و صحن عتیق بنا نهاد
شاه طهماسب	۹۵۰ هـ	ساخت مخفیخانه برای آستانه، ساخت ضریح مرقد با کاشی، بنا ایوان جنوبی مدرسه فیضیه
شاه صفی اول	۱۰۷۷ هـ	صحن زنانه را در قسمت آستانه بنا نهاد
شاه صفی دوم		ساخت مقبره شاه عباس دوم
شاه سلطان حسین	۱۱۰۷ هـ	ساخت مقبره پدرش در سمت غربی آستانه

جدول شماره ۲: کتبه‌های موجود در آستانه حضرت مصطفی (س)

دال شماره ۱۰ درهای مختلف اسنادهای برخی مشخصات ظاهریان

ردیف	نام و نویسنده	عنوان	متن مذکور	جهت	جنس در	جهت	عمل نصب	زمان مذکور	شماره
۱	ابوالدر و توپتخت دیگر	هزارند خطا	هزارند ملارنده	?	جوب	جندر	?	۱۱۹۵	۱۱۹۵
۲	جیبی... قشقائی	قبسنه شده بآجوب گزند و لازم با طرح نزاع	اصلی و کامل کاری شده مردن به اشعار	؟	جوب	جندر	?	۱۱۱۳	۱۱۱۳ هق
۳	محمد‌دیری طهرانی	محمد‌دیری طهرانی	محمد‌دیری روحانی	؟	جوب	جندر	بنده اصلی طلا	بنده بسته ضرب و فروخته	۱۱۶۱
۴	۵۹۰۱۶۰ سالی مهر	آق‌آمده‌ی طهرانی و امدادگار	ظالموش شده با تقویتات میکاری با الشعلو	-	جوب	جندر	بنین ضرب و ایوان طلا	فتحی شده	۱۱۶۱
۵	۵۳۳۳۳۳ سالی مهر	حسنی	فقطی خانی سبا	ظالموش شده با تقویتات طلا و مردن به اشعار	?	جوب	جندر	مقره فتحی شاه قاجار	۱۱۵۶ هق
۶	۱۳۰۰۱۵ سالی مهر	دانشی	دانشی کاری و میبست کاری شده	-	جوب	جندر	?	بنین روضه مطهوه و صسبج بالاسر	۱۱۷۶ هق
۷	۱۳۰۰۱۵ سالی مهر	خانم کاری و مردن به اشعار محدثه کاسانی	خانم کاری و مردن به اشعار محدثه کاسانی	؟	جوب	جندر	?	بنین روضه مطهوه و صسبج بالاسر	۱۱۷۶ هق
۸	۱۳۰۰۱۵ سالی مهر	وقت این درها نصرالله فراهانی می‌باشد	خدش شیرازی	خدش شیرازی	جوب	جندر	?	زن محدثه	۱۱۷۶ هق
۹	۱۳۰۰۱۵ سالی مهر	به اسنادهایی می‌باشد	خدام کاری شده و مردن به اشعار سلطان و قل	شیرازی	جوب	جندر	?	بنین روضه مطهوه و صسبج بالاسر	۱۱۷۶ هق
۱۰	۱۳۰۰۱۵ سالی مهر	ابوالفضل بن حفصی... سراجی	خدام کاری شده	خدش شیرازی	جوب	جندر	?	عصر ناصری	۱۱۷۶ هق
۱۱	۱۳۰۰۱۵ سالی مهر	ابوالفضل بن حفصی... سراجی	خدش شیرازی	?	جوب	جندر	?	مقره محدثه قاجار	۱۱۷۶ هق
۱۲	۱۳۰۰۱۵ سالی مهر	مهدی‌الله	مهدی‌الله	مهدی‌الله	جوب	جندر	?	امیان آیه	۱۱۷۶
۱۳	۱۳۰۰۱۵ سالی مهر	فاطمه‌ی با تقدیره و مردن به اشعار سوریده شیرازی	فاطمه‌ی با تقدیره و مردن به اشعار سوریده شیرازی	مهدی‌الله	جوب	جندر	?	دوئی آیه مقدم مهلک	۱۱۷۶ هق